

voltarea economiei, științificește organizată, fără de care modernizarea României era cu neputință.

Efortul autorilor are prin excelență caracter de prioritate în studierea problemelor respective, noutate care poate interesa atât pe specialiști, cât și marele public dornic de a afla fațete îndeobște mai puțin abordate. Este de netăgăduit că optînd pentru un asemenea subiect autorii și-au atras în mod legitim dreptul de a-și valorifica strădania căreia ia-u dat din capul locului un echilibru sub raport tematic. Cartea reține atenția și prin varietatea surselor luate în discuție, cât și a manierei în care a fost redactată.

Iată deci argumente suficiente care ne determină să recomandăm cu căldură această carte, felicitînd pe autori pentru modul exemplar în care au abordat și tratat un subiect în care au fost reliefate realizările notabile din cultura economică interbelică.

Nicolae Ionescu

REVISTA REVISTELOR

MEMORIA ANTIQUITATIS, XII—XIV (1980—1982), Piatra Neamț, 1986, 334 p.

Reluîndu-și ritmul firesc de apariție, volumul anterior a apărut în anul 1985, anuarul muzeului de istorie din Piatra Neamț aduce în circuitul științific un număr de 25 de materiale de dimensiuni diferite, referitoare în cea mai mare parte la județul Neamț, dar și cu caracter mai general, privind probleme de arheologie, istorie, istoria culturii sau de toponomastică.

Volumul este precedat de un editorial cu caracter mai general consacrat județului Neamț în „Epoca Ceaușescu“, epocă care „a schimbat geografia acestor locuri și viața oamenilor. Cronica acestei perioade consemnează o permanentă amplificare a vieții economice și sociale“.

Cel mai mare spațiu, este firesc cunoscînd preocupările de veche tradiție ale muzeului, a fost consacrat arheologiei, accentul căzînd pe cercetarea zonei. Astfel specialiștii vor găsi date referitoare la noile descoperiri privind cultura Cucuteni (Gh. Dumitroaia, p. 15—29) cât și informații asupra desfășurării coloclviului internațional consacrat acestei splendide culturi eneolitice desfășurat la Iași și la Piatra Neamț (D. Monah, p. 311—315). Și de data aceasta Muzeul din Piatra Neamț, prin reușita expoziție a cărui fond local nu-i dezmințe „faima de posesor al celei mai complete colecții de ceramică cucuteniană din lume“ (p. 314) și am adăuga noi și a deosebitelor reprezentări plastice, a fost la înălțime.

În cadrul cercetărilor arheologice de teren sînt aduse în circuitul informațional noi topoare de aramă și de bronz, a căror raritate este cunoscută în literatura de specialitate (D. Monah, p. 31—40).

În literatura de specialitate sînt puse în circuitul informațional și interpretate în contextul perioadei istorice de care aparțin și două tezaure, primul, un depozit de vase de aur descoperite la Rădeni, datat larg între secolele XV—X î.e.n. (Al. Vulpe, V. Mihăilescu-Bîrliba, p. 41—63) și un altul, un valoros tezaur medieval din argint, datat la sfîrșitul scolului al XIV-lea, descoperit la Buruienești, comuna Doljești, județul Neamț, și format din trei categorii mari de obiecte : podoabe, lingouri și monede, în număr total de 1786 de piese (E. Petrișor, p. 171—191).

Trei studii de istorie veche poartă pecetea profesionalismului, primul semnat de dr. A. László cu privire la „Grupul Tămăoani. Asupra „horizontului“ Hallstattan timpuriu cu ceramică incizată din sudul Moldovei“ și următoarele două, aparținînd cunoscutului arheolog român V. Ursachi privesc rezultatele unor cercetări mai noi sau mai vechi din binecunoscuta și impresionanta cetate dacică de la Brad, comuna Negrești, județul Bacău, (p. 93—152). În cadrul preocupărilor privind istoria veche se remarcă o sensibilitate în interpretarea lor în spiritul „noii istorii“. În interesul pentru cunoașterea antropologiei umane, a unei cercetări cît mai profunde a interrelațiilor dintre tehnologie și societate — relevante prin studiile interdisciplinare — încercăm să situăm și articolul semnat de I. Bobos și M. Alexianu (p. 153—164). Pornind de la petrologia ceramică, aduce noi date privind identificarea unei surse de materii prime utilizate ca degresant ce satisfăcea necesitățile tehnologice de confecționare a recipientelor ceramice lucrate cu mîna.

În cadrul articolelor rubricii de istorie, istoria culturii, toponomastică și muzeografie sînt : contribuțiile la problema proprietății (Al. Andronic p. 165—170), studiile dedicate învățămîntului și mișcării muncitorești (D. Pop, C. Prangati, M. Șurubaru, M. C. Stănescu, I. Marin), studiul privind viața politică în România în perioada 6 septembrie 1940—23 August 1944. La acestea adăugăm rîndurile dedicate unor zugrăvi moldoveni (M. Sabados, p. 241—246), tipăriturilor de la Neamț E. N. Nadler, O. Mitric, p. 247—266), personalități ca pictorul A. Băescu și C. Matasă, întemeietorul muzeului din Piatra Neamț (V. Ciucă, p. 267—275 ; A. Buzilă, p. 283—288), cît și a toponimului „Ialovița“ (P. Țaranu, p. 277—282) și a problemelor puse de restaurarea unui pistol (M. Ciacără, p. 289—309).

O prezentare a cercetărilor arheologice în județul Neamț în perioada anilor 1984—1985 și rubrica Note bibliografice semnate de D. Monah și M. Alexianu, încheie acest triplu volum. Deși paginația nu este prea mare pentru un număr triplu, valoarea studiilor, densitatea informațiilor și forma în care sînt prezentate fac ca acest nou volum al prestigioasei publicații nemțene să se mențină pe linia valorică tradițională.

Izabela Gașpar